

32003R0343

L 50/1

EUROOPA LIIDU TEATAJA

25.2.2003

NÕUKOGU MÄÄRUS (EÜ) nr 343/2003,**18. veebruar 2003,****millega kehtestatakse kriteeriumid ja mehhanismid selle liikmesriigi määramiseks, kes vastutab mõnes liikmesriigis kolmanda riigi kodaniku esitatud varjupaigataotluse läbivaatamise eest**

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 63 esimese lõigu punkti 1 alapunkti a,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut, ⁽¹⁾võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust, ⁽²⁾võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust ⁽³⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Ühine varjupaigapoliitika, sealhulgas Euroopa ühine varjupaigasüsteem on osa Euroopa Liidu eesmärgist luua järkjärgult vabadusel, turvalisusel ja õiglusel rajanev ala, mis on avatud isikutele, kes neist sõltumatute asjaolude tõttu taotlevad õiguspäraselt kaitset ühenduses.
- (2) Oma erakorralisel istungil Tampere 15. ja 16. oktoobril 1999 otsustas Euroopa Ülemkogu püüelda sellise Euroopa ühise varjupaigasüsteemi loomise poole, mis põhineb pagulasseisundit käsitleva 28. juuli 1951. aasta Genfi konventsiooni, nagu seda on täiendatud 31. jaanuari 1967. aasta New Yorgi protokolliga, täielikul kohaldamisel, millega tagatakse, et kedagi ei sunnita naasma riiki, kus teda ohustab tagakiusamine, st kohaldatakse mittetagasisaatmise põhimõtet. Selles suhtes peetakse liikmesriike, kes kõik järgivad mittetagasisaatmise põhimõtet, kolmandate riikide kodanikele turvalisteks riikideks, mõjutamata käesolevas määruses sätestatud vastutuskriteeriume.
- (3) Tampere istungi järeldest tõdetakse ka, et see süsteem peaks lühiajaliselt hõlmama selget ja toimivat menetlust varjupaigataotluse läbivaatamise eest vastutava liikmesriigi määramiseks.

(4) Selline menetlus peaks põhinema liikmesriikide ja asjaomaste isikute seisukohast erapooletutel ja õiglastel alustel. Eelkõige peaks see võimaldama kiiresti määrata vastutava liikmesriigi, et tagada tegelik juurdepääs pagulasseisundi kindlakstegemise menetlusele ja mitte seada ohtu varjupaigataotluste kiire menetlemise eesmärgi.

(5) Kuna Euroopa ühise varjupaigasüsteemi järkjärgulise sisseadmise lõpptulemuseks peaks olema ühine menetlus ja varjupaiga saanute ühtne seisund kogu liidus, on praeguses järgus asjakohane kogemuste põhjal vajalikke täiustusi tehes kinnitada põhimõtteid, mis on aluseks Dublinis 15. juunil 1990 allkirjastatud konventsioonile mõnes Euroopa ühenduste liikmesriigis esitatud varjupaigataotluse läbivaatamise eest vastutava riigi määramise kohta, ⁽⁴⁾ edaspidi "Dublini konventsioon", mille rakendamine on edendanud varjupaigapoliitika ühtlustamist.

(6) Perekonna ühtsus tuleks säilitada, kuivõrd see on kooskõlas muude eesmärkidega, mida taotletakse varjupaigataotluse läbivaatamise eest vastutava liikmesriigi määramise kriteeriumide ja mehhanismide kehtestamisega.

(7) Ühe pere liikmete varjupaigataotluste koosmenetlemine ühes liikmesriigis võimaldab tagada taotluste põhjaliku läbivaatamise ja nende suhtes tehtavate otsuste omavahealise kooskõla. Liikmesriikidel peaks olema võimalus teha vastutuskriteeriumidest erandeid, et oleks võimalik pere liikmeid kokku viia, kui see on humanitaarsetel põhjustel vajalik.

(8) Sellise sisepiirideta ala järkjärguline rajamine, kus isikute vaba liikumine on tagatud Euroopa Ühenduse asutamislepingu kohaselt, ja kolmandate riikide kodanike sisenemise ja viibimise tingimusi käsitlevate ühenduse põhimõtete väljatöötamine, kaasa arvatud ühised jõupingutused välispiiride haldamisel, eeldavad tasakaalu loomist vastutuskriteeriumide vahel solidaarse vastutuse vaimus.

⁽¹⁾ EÜT C 304 E, 30.10.2001, lk 192.

⁽²⁾ Arvamus on esitatud 9. aprilli 2002. aastal (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata).

⁽³⁾ EÜT C 125, 27.5.2002, lk 28.

⁽⁴⁾ EÜT C 254, 19.8.1997, lk 1.

- (9) Käesoleva määruse kohaldamist saab hõlbustada ja tõhustada liikmesriikide vaheliste kahepoolsete kokkulepete abil, millega parandatakse suhtlust pädevate ametkondade vahel, lühendatakse menetlustähtaegu, lihtsustatakse vastuvõtmis- või tagasivõtmistaotluste menetlemist või kehtestatakse menetlused üleandmistest teostamiseks.
- (10) Tuleks tagada Dublini konventsiooniga loodud vastutava liikmesriigi määramise süsteemi ja käesoleva määrusega loodud süsteemi vaheline järjepidevus. Samamoodi tuleks tagada käesoleva määruse ja nõukogu 11. detsembri 2000. aasta määruse (EÜ) nr 2725/2000 (mis käsitleb sõrmejälgede võrdlemise Eurodac-süsteemi kehtestamist Dublini konventsiooni tõhusa kohaldamise eesmärgil) ⁽¹⁾ omavaheline kooskõla.
- (11) Määrusega (EÜ) nr 2725/2000 sisseseatud Eurodac-süsteemi kasutamine ja nimetatud määruse artiklite 4 ja 8 rakendamine peaks hõlbustama käesoleva määruse rakendamist.
- (12) Käesoleva määrusega hõlmatud isikute kohtlemise osas on liikmesriigid seotud kohustustega, mis tulenevad rahvusvahelistest õigusaktidest, millega nad on ühinenud.
- (13) Käesoleva määruse rakendamiseks vajalikud meetmed tuleks vastu võtta kooskõlas nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusega 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendamisevolituste kasutamise menetlused. ⁽²⁾
- (14) Käesoleva määruse kohaldamist tuleks hinnata korrapärase ajavahemike tagant.
- (15) Käesolevas määruses järgitakse eeskätt Euroopa Liidu põhiõiguste hartas ⁽³⁾ tunnustatud põhiõigusi ja põhimõtteid. Eelkõige püütakse määrusega tagada harta artikliga 18 tagatud varjupaigaõiguse täielik järgimine.
- (16) Kuna kavandatud meetme eesmärki, milleks on mõnes liikmesriigis kolmanda riigi kodaniku esitatud varjupaigataotluse läbivaatamise eest vastutava liikmesriigi määramise kriteeriumide ja mehhanismide kehtestamine, ei suuda liikmesriigid piisavalt hästi saavutada ja kuna meetme ulatust ja mõju silmas pidades saab seda paremini saavutada ühenduse tasandil, võib ühendus võtta meetmeid kooskõlas asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuspõhimõttega. Samas artiklis sätestatud proportsionaalsuspõhimõtte

kohaselt piirduv käesolev direktiiv üksnes kõnealuse eesmärgi saavutamiseks vajalikuga.

- (17) Euroopa Liidu lepingule ja Euroopa Ühenduse asutamislepingule lisatud Ühendkuningriigi ja Iirimaa seisukohta käsitleva protokolliga artikli 3 kohaselt teatasid Ühendkuningriik ja Iirimaa 30. oktoobri 2001. aasta kirjadega oma soovist osaleda käesoleva määruse vastuvõtmisel ja kohaldamisel.
- (18) Euroopa Liidu lepingule ja Euroopa Ühenduse asutamislepingule lisatud Taani seisukohta käsitleva protokolliga artiklite 1 ja 2 kohaselt ei osale Taani käesoleva määruse vastuvõtmisel, mistõttu ei ole see tema suhtes siduv ega kohaldatav.
- (19) Dublini konventsioon jääb jõusse ja seda kohaldatakse Taani ja nende liikmesriikide vahel, kelle suhtes käesolev määrus on siduv, seni, kuni sõlmitakse kokkulepe, mis võimaldab Taanil käesolevas määruses osaleda,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I PEATÜKK

SISU JA MÕISTED

Artikkel 1

Käesoleva määruses sätestatakse kriteeriumid ja mehhanismid selle liikmesriigi määramiseks, kes vastutab mõnes liikmesriigis kolmanda riigi kodaniku esitatud varjupaigataotluse läbivaatamise eest.

Artikkel 2

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) *kolmanda riigi kodanik* – isik, kes ei ole liidu kodanik Euroopa Ühenduse asutamislepingu artikli 17 lõike 1 tähenduses;
- b) *Genfi konventsioon* – 28. juuli 1951. aasta pagulasseisundi konventsioon, mida on muudetud 31. jaanuari 1967. aasta New Yorgi protokolliga;
- c) *varjupaigataotlus* – kolmanda riigi kodaniku esitatud taotlus, mida võidakse käsitada mõnelt liikmesriigilt rahvusvahelise kaitse taotlemisena Genfi konventsiooni alusel. Rahvusvahelise kaitse taotlemist käsitletakse varjupaigataotlusena, välja arvatud juhul, kui kolmanda riigi kodanik selgesõnaliselt taotleb mõnda muud liiki kaitset, mida saab eraldi taotleda;
- d) *taotleja* või *varjupaigataotleja* – kolmanda riigi kodanik, kes on esitanud varjupaigataotluse, mille suhtes ei ole lõplikku otsust veel tehtud;

⁽¹⁾ EÜT L 316, 15.12.2000, lk 1.

⁽²⁾ EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23.

⁽³⁾ EÜT C 364, 18.12.2000, lk 1.

- e) *varjupaigataotluse läbivaatamine* – varjupaigataotluse igasugune läbivaatamine või taotluse üle otsustamine pädevate asutuste poolt kooskõlas siseriiklike õigusaktidega, välja arvatud menetlused vastutava liikmesriigi määramiseks käesoleva määruse kohaselt;
- f) *varjupaigataotluse tagasivõtmine* – toimingud, millega varjupaigataotleja lõpetab oma varjupaigataotluse esitamise algatatud menetlused kooskõlas siseriikliku õigusega kas selgesti väljendatult või vaikimisi;
- g) *pagulane* – kolmanda riigi kodanik, kes on Genfi konventsioonis määratletud seisundis ja kellel on selle alusel lubatud elada liikmesriigi territooriumil;
- h) *saatjata alaealine* – alla 18aastane vallaline isik, kes saabub liikmesriigi territooriumile tema eest õigusjärgselt või tavakohaselt vastutava täiskasvanuta, niikaua kui selline täiskasvanu ei ole teda tegelikult oma hoole alla võtnud; see mõiste hõlmab ka alaealist, kes on pärast tema sisenemist liikmesriikide territooriumile jäänud saatjata;
- i) *pereliikmed* – järgmised taotleja perekonna liikmed, kes on liikmesriikide territooriumil eeldusel, et perekond oli juba olemas päritoluriigis:
- i) varjupaigataotleja abikaasa või temaga püsivas suhtes olev vabaabielukaaslane, kui asjaomase liikmesriigi õigusaktide või tava kohaselt koheldakse vabaabielupaare välismaalasi käsitlevate õigusaktide alusel võrdväärselt abielus paaridega;
- ii) alpunktis i osutatud paaride või taotleja alaealised lapsed, tingimusel et nad ei ole abielus ja on ülalpeetavad, sõltumata sellest, kas siseriikliku õiguse tähenduses on nad sündinud registreeritud abielust või registreerimata abielust või on nad lapsendatud;
- iii) isa, ema või eestkostja, kui taotleja või pagulane on alaealine ja vallaline;
- j) *elamisluba* – liikmesriigi asutuste väljastatud luba, millega lubatakse kolmanda riigi isikul viibida liikmesriigi territooriumil, sealhulgas dokumendid, mille põhjal lubatakse territooriumil viibida ajutise kaitse korra raames või seni, kuni väljasaatmis- korralduse täitmist takistavad asjaolud lõppevad, välja arvatud viisad ja elamisload, mis on väljastatud tähtaja vältel, mis on vajalik vastutava liikmesriigi määramiseks käesoleva määruse kohaselt, või varjupaiga- või elamisloataotluse läbivaatamise tähtaja vältel;
- k) *viisa* – liikmesriigi antud luba või tehtud otsus, mida nõutakse selles liikmesriigis või mitmes liikmesriigis läbisõiduks või viibimise eesmärgil sisenemiseks. Viisa liik määratakse kindlaks

järgmiste määratluste kohaselt:

- i) *pikaajaline viisa* – liikmesriigi antud luba või tehtud otsus, mida on vaja, et siseneda sellesse liikmesriiki eesmärgiga viibida seal rohkem kui kolm kuud;
- ii) *lühiajaline viisa* – liikmesriigi antud luba või tehtud otsus, mida on vaja, et siseneda sellesse liikmesriiki või mitmesse liikmesriiki eesmärgiga viibida seal kuni kolm kuud;
- iii) *transiidiviisa* – liikmesriigi antud luba või tehtud otsus, mida on vaja, et sõita läbi selle liikmesriigi või mitme liikmesriigi territooriumi, välja arvatud sõit läbi lennujaama;
- iv) *lennujaama transiidiviisa* – luba või otsus, millega võimaldatakse kolmanda riigi kodanikul, kellelt nõutakse just sellist viisat, viibida rahvusvahelise lennu kahe osa vahelise vahemaandumise või ümberistumise ajal lennuvälja läbisõidul, pääsemata asjaomase liikmesriigi territooriumile.

II PEATÜKK

ÜLDPÕHIMÕTTED

Artikkel 3

1. Liikmesriigid vaatavad läbi kõikide selliste kolmanda riigi kodanike taotlused, kes taotlevad varjupaika mõne liikmesriigi pii- ril või territooriumil. Taotluse vaatab läbi üks liikmesriik, kelleks on III peatükis sätestatud kriteeriumide kohaselt vastutav liikmesriik.

2. Erandina lõikest 1 võib iga liikmesriik läbi vaadata varjupaiga- taotluse, mille on talle esitanud kolmanda riigi kodanik, isegi kui käesolevas määruses sätestatud kriteeriumide kohaselt ei vastuta ta sellise läbivaatamise eest. Sel juhul muutub see liikmesriik vastutavaks liikmesriigiks käesoleva määruse tähenduses ja võtab selle vastutusega seotud kohustused. Vajaduse korral teatab ta sellest varem vastutanud liikmesriigile, vastutava liikmesriigi määramise menetlust teostavale liikmesriigile või liikmesriigile, kellel on palutud taotleja vastu või tagasi võtta.

3. Iga liikmesriik säilitab õiguse saata varjupaigataotleja oma sise- riiklike õigusaktide kohaselt kolmandasse riiki kooskõlas Genfi konventsiooni sätetega.

4. Varjupaigataotlejale teatakse kirjalikult keeles, mille mõist- mist temalt põhjendatult eeldatakse, käesoleva määruse kohalda- misest, selles sätestatud tähtaegadest ja selle mõjust.

Artikkel 4

1. Käesoleva määruse kohaselt algab vastutava liikmesriigi mää- ramine niipea, kui varjupaigataotlus on esimest korda esitatud mõnele liikmesriigile.

2. Varjupaigataotlus loetakse esitatuks, kui varjupaigataotleja esitatud vorm või asutuste koostatud protokoll on laekunud asjaomase liikmesriigi pädevatele asutustele. Kui taotlus ei ole tehtud kirjalikult, peaks tahteavalduse ja protokoll koostamise vaheline aeg olema võimalikult lühike.

3. Käesoleva määruse kohaldamisel ei või varjupaigataotlejaga kaasasoleva ja artikli 2 punktis i esitatud pereliikme määratlusele vastava alaealise olukorda käsitleda tema vanema või eestkostja omast eraldi, vaid seda käsitleb liikmesriik, kes vastutab kõnealuse vanema või eestkostja varjupaigataotluse läbivaatamise eest, isegi kui alaealine ise ei ole varjupaigataotleja. Samamoodi koheldakse lapsi, kes on sündinud pärast varjupaigataotleja jõudmist liikmesriikide territooriumile, ilma et oleks vaja algatada uut menetlust nende vastuvõtmiseks.

4. Kui varjupaigataotluse esitab liikmesriigi pädevatele asutustele taotleja, kes on mõne muu liikmesriigi territooriumil, määrab vastutava liikmesriigi see liikmesriik, kelle territooriumil taotleja on. Taotluse saanud liikmesriik teatab sellest viivitamata liikmesriigile, kus taotleja on, misjärel käsitletakse viimati nimetatud liikmesriiki käesoleva määruse kohaldamisel liikmesriigina, kellele varjupaigataotlus on esitatud.

Taotlejale teatatakse kirjalikult sellisest vastutuse üleandmisest ja selle toimumise kuupäevast.

5. Kui varjupaigataotleja on mõnes muus liikmesriigis ja esitab seal varjupaigataotluse pärast oma taotluse tagasivõtmist vastutava liikmesriigi määramise menetluse käigus, võtab liikmesriik, kellele esitati tagasivõetud varjupaigataotlus, taotleja tagasi artiklis 20 sätestatud tingimustel, et viia varjupaigataotluse läbivaatamise eest vastutava liikmesriigi määramise menetlus lõpule.

See kohustus langeb ära, kui varjupaigataotleja on vahepeal lahkunud liikmesriikide territooriumilt vähemalt kolmeks kuuks või on saanud mõnelt liikmesriigilt elamisloa.

III PEATÜKK

KRITEERIUMIDE TÄHTSUSJÄRJESTUS

Artikkel 5

1. Vastutava liikmesriigi määramise kriteeriume kohaldatakse käesolevas peatükis esitatud järjestuses.

2. Nende kriteeriumide kohaselt määratakse vastutav liikmesriik olukorra põhjal, mis valitses hetkel, mil varjupaigataotleja esimest korda esitas oma taotluse mõnele liikmesriigile.

Artikkel 6

Kui varjupaigataotlejaks on saatjata alaealine, vastutab taotluse läbivaatamise eest liikmesriik, kus viibib seaduslikult mõni tema pereliige, tingimusel et see on alaealise huvides.

Pereliikme puudumisel vastutab taotluse läbivaatamise eest liikmesriik, kus alaealine esitas oma varjupaigataotluse.

Artikkel 7

Kui varjupaigataotlejal on pereliige, kellele on lubatud pagulasena mõnes liikmesriigis elada, sõltumata sellest, kas perekond oli päritoluriigis juba olemas, vastutab see liikmesriik varjupaigataotluse läbivaatamise eest, tingimusel et asjaomased isikud seda soovivad.

Artikkel 8

Kui varjupaigataotlejal on mõnes liikmesriigis pereliige, kelle taotluse suhtes ei ole veel esimest sisulist otsust tehtud, vastutab see liikmesriik varjupaigataotluse läbivaatamise eest, tingimusel et asjaomased isikud seda soovivad.

Artikkel 9

1. Kui varjupaigataotlejal on kehtiv elamisloa, vastutab varjupaigataotluse läbivaatamise eest elamisloa väljastanud liikmesriik.

2. Kui varjupaigataotlejal on kehtiv viisa, vastutab varjupaigataotluse läbivaatamise eest viisa väljastanud liikmesriik, välja arvatud juhul, kui viisa väljastati mõne muu liikmesriigi nimel või kirjalikul loal. Sel juhul vastutab varjupaigataotluse läbivaatamise eest viimati nimetatud liikmesriik. Kui liikmesriik küsib esmalt nõu mõne muu liikmesriigi keskastutusest, eeskätt julgeolekuga seotud põhjustel, ei kujuta keskastutuse vastus endast kirjalikku luba käesoleva sätte tähenduses.

3. Kui varjupaigataotlejal on mitu kehtivat elamisloa või viisat, mille on väljastanud erinevad liikmesriigid, vastutavad liikmesriigid varjupaigataotluse läbivaatamise eest järgmises järjestuses:

- a) liikmesriik, kes väljastas pikima kehtivusaajaga elamisloa, või kehtivusaegade samasuse korral liikmesriik, kes väljastas elamisloa, mille kehtivus lõpeb kõige hiljem;
- b) liikmesriik, kes väljastas viisa, mille kehtivusaeg lõpeb kõige hiljem, juhul kui viisad on sama liiki;
- c) eri liiki viisade puhul liikmesriik, kes väljastas pikima kehtivusaajaga viisa, või kehtivusaegade samasuse korral liikmesriik, kes väljastas viisa, mille kehtivus lõpeb kõige hiljem.

4. Kui varjupaigataotlejal on vaid üks või mitu elamisloa, mille kehtivusaeg on lõppenud vähem kui kaks aastat tagasi, või üks viisa või mitu viisat, mille kehtivusaeg on lõppenud vähem kui kuus kuud tagasi, ja mõni nimetatud dokumentidest on tal võimaldanud siseneda mõne liikmesriigi territooriumile, kehtivad lõiked 1–3 seni, kuni taotleja ei ole liikmesriikide territooriumilt lahkunud.

Kui varjupaigataotlejal on üks või mitu elamisloa, mille kehtivusaeg on lõppenud rohkem kui kaks aastat tagasi, või üks viisa või mitu viisat, mille kehtivusaeg on lõppenud rohkem kui kuus kuud tagasi, ja mõni nimetatud dokumentidest on tal võimaldanud siseneda mõne liikmesriigi territooriumile ja ta ei ole liikmesriikide territooriumilt lahkunud, vastutab taotluse läbivaatamise eest liikmesriik, kus taotlus esitati.

5. Asjaolu, et elamisloa või viisa väljastati väljamõeldud või vale isikuna esinemise või valede, võltsitud või kehtetute dokumentide alusel, ei välista vastutuse panemist liikmesriigile, kes elamisloa või viisa väljastas. Elamisloa või viisa väljastanud liikmesriik ei ole siiski vastutav, kui ta suudab tõendada, et pärast elamisloa või viisa väljastamist pandi toime pettus.

Artikkel 10

1. Kui artikli 18 lõikes 3 osutatud kahes loendis kirjeldatud otsete või kaudsete tõendite, sealhulgas määruse (EÜ) nr 2725/2000 III peatükis osutatud andmete põhjal tehakse kindlaks, et varjupaigataotleja on kolmandast riigist maismaa, mere või õhu kaudu tulles ebaseaduslikult ületanud mõne liikmesriigi piiri, vastutab varjupaigataotluse läbivaatamise eest liikmesriik, kuhu sel viisil siseneti. See vastutus lõpeb 12 kuu möödumisel ebaseadusliku piiriületuse päevast.

2. Kui liikmesriiki ei saa või enam ei saa käsitleda lõike 1 kohaselt vastutavana ja kui artikli 18 lõikes 3 osutatud kahes loendis kirjeldatud otsete või kaudsete tõendite põhjal tehakse kindlaks, et varjupaigataotleja, kes on sisenenud liikmesriikide territooriumile ebaseaduslikult või kelle sisenemise asjaolusid ei saa kindlaks teha, on enne taotluse esitamist elanud vähemalt viis kuud järjest mõnes liikmesriigis, vastutab viimati nimetatud liikmesriik varjupaigataotluse läbivaatamise eest.

Kui liikmesriike, kus taotleja on elanud vähemalt viis kuud järjest, on mitu, vastutab varjupaigataotluse läbivaatamise eest liikmesriik, kus ta viimati on elanud.

Artikkel 11

1. Kui kolmanda riigi kodanik siseneb mõnda liikmesriiki, kus talt viisat ei nõuta, vastutab see liikmesriik tema varjupaigataotluse läbivaatamise eest.

2. Lõikes 1 sätestatud põhimõte ei kehti, kui kolmanda riigi kodanik esitab oma varjupaigataotluse mõnes muus liikmesriigis, kust talt samuti ei nõuta territooriumile sisenemiseks viisat. Sel juhul vastutab varjupaigataotluse läbivaatamise eest viimati nimetatud liikmesriik.

Artikkel 12

Kui kolmanda riigi kodanik esitab varjupaigataotluse mõne liikmesriigi lennuvälja rahvusvahelisel transiidialal, vastutab taotluse läbivaatamise eest nimetatud liikmesriik.

Artikkel 13

Kui käesolevas määruses loetletud kriteeriumide põhjal ei saa varjupaigataotluse läbivaatamise eest vastutavat liikmesriiki määrata, vastutab läbivaatamise eest esimene liikmesriik, kellele taotlus esitati.

Artikkel 14

Kui mitu ühe perekonna liiget esitavad varjupaigataotlused samas liikmesriigis ühel ajal või piisavalt väikese ajavahega, et vastutava liikmesriigi määramise menetlusi saab teostada üheskoos, ja kui käesolevas määruses sätestatud kriteeriumide kohaldamise tagajärjel oleks need teostatud eraldi, määratakse vastutav liikmesriik järgmiste sätete alusel:

- a) kõikide ühe perekonna liikmete varjupaigataotluste läbivaatamise eest vastutab liikmesriik, kes kriteeriumide kohaselt vastutab suurima arvu pereliikmete vastuvõtmise eest;
- b) muul juhul vastutab läbivaatamise eest liikmesriik, kes kriteeriumide kohaselt vastutab vanima pereliikme taotluse läbivaatamise eest.

IV PEATÜKK

HUMANITAARKLAUSEL

Artikkel 15

1. Iga liikmesriik, isegi kui ta ei ole käesolevas määruses sätestatud kriteeriumide kohaselt vastutav, võib pereliikmeid ja muid ülalpeetavaid sugulasi kokku viia humanitaarsetel põhjustel, läheduses eeskätt perekondlikest või kultuurilistest kaalutlustest. Sel juhul vaatab see liikmesriik mõne teise liikmesriigi palvel läbi asjaomaste isikute varjupaigataotlused. See eeldab asjaomaste isikute nõusolekut.

2. Kui asjaomane isik sõltub teise isiku abist kas raseduse, vast-sündinud lapse, raske haiguse, raske puude või vanaduse tõttu, hoiavad liikmesriigid varjupaigataotleja üldjuhul koos tema mõne liikmesriigi territooriumil viibiva sugulasega või viivad nad omavahel kokku, tingimusel et päritoluriigis olid perekondlikud sidemed olemas.

3. Kui varjupaigataotlejaks on saatjata alaealine, kellel on mõnes muus liikmesriigis üks sugulane või mitu sugulast, kes saab/saavad tema eest hoolitseda, viivad liikmesriigid alaealise võimaluse korral kokku tema sugulase või sugulastega, välja arvatud juhul, kui see ei ole alaealise huvides.

4. Kui liikmesriik, kelle poole sellise palvega pöördutakse, rahuldab selle, läheb vastutus taotluse läbivaatamise eest talle üle.

5. Käesoleva artikli rakendamise tingimused ja kord, sealhulgas vajaduse korral lepitusmenetlused kõnealuste isikute kokkuvii-mise vajadust või selle teostamise paika käsitlevate liikmesriikide vaheliste erimeelsuste lahendamiseks võetakse vastu artikli 27 lõikes 2 osutatud korras.

V PEATÜKK

VASTUVÕTMINE JA TAGASIVÕTMINE

Artikkel 16

1. Käesoleva määruse kohaselt varjupaigataotluse läbivaatamise eest vastutav liikmesriik on kohustatud:

- a) artiklites 17–19 sätestatud tingimustel vastu võtma varjupaigataotleja, kes on esitanud taotluse mõnes muus liikmesriigis;
- b) viima varjupaigataotluse läbivaatamise lõpule;
- c) võtma artiklis 20 sätestatud tingimustel tagasi taotleja, kelle taotlus on läbivaatamisel ja kes viibib loata mõnes muus liikmesriigis;
- d) võtma artiklis 20 sätestatud tingimustel tagasi taotleja, kes on läbivaatamise käigus taotluse tagasi võtnud ja esitanud taotluse mõnes muus liikmesriigis;
- e) võtma artiklis 20 sätestatud tingimustel tagasi kolmanda riigi kodaniku, kelle taotluse ta on tagasi lükanud ja kes viibib loata mõnes muus liikmesriigis.

2. Kui liikmesriik väljastab taotlejale elamisloa, lähevad lõikes 1 täpsustatud kohustused üle sellele liikmesriigile.

3. Lõikes 1 täpsustatud kohustused langevad ära, kui kolmanda riigi kodanik on liikmesriikide territooriumilt lahkunud vähemalt kolmeks kuuks, välja arvatud juhul, kui kolmanda riigi kodanikul on vastutava liikmesriigi väljastatud kehtiv elamisloa.

4. Lõike 1 punktides d ja e täpsustatud kohustused langevad ära ka juhul, kui taotluse läbivaatamise eest vastutav liikmesriik on pärast taotluse tagasivõtmist või tagasilükkamist vastu võtnud või tegelikult rakendanud meetmeid, mis on eelduseks kolmanda riigi kodaniku minekuks oma päritoluriiki või mõnda muusse riiki, kuhu ta võib seaduslikult reisida.

Artikkel 17

1. Kui liikmesriik, kellele on esitatud varjupaigataotlus, leiab, et taotluse läbivaatamise eest vastutab mõni muu liikmesriik, võib ta võimalikult kiiresti ja igal juhul kolme kuu jooksul artikli 4 lõikes 2 määratletud taotluse esitamisest paluda sellisel muul liikmesriigil taotleja vastu võtta.

Kui palvet taotleja vastuvõtmiseks ei esitata kolme kuu jooksul, vastutab varjupaigataotluse läbivaatamise eest liikmesriik, kus taotlus esitati.

2. Palve esitajaks olev liikmesriik võib paluda kiirelt vastata juhul, kui varjupaigataotlus esitati pärast sissesõidu- või elamisloa andmisest keeldumist, pärast ebaseadusliku viibimise eest kinnipidamist või pärast väljasaatmiskorralduse kättetoimetamist või täideviimist ja/või kui varjupaigataotlejat hoitakse kinni.

Palves põhjendatakse kiire vastamise vajalikkust ja esitatakse täht-aeg, mille jooksul vastust oodatakse. See tähtaeg on vähemalt üks nädal.

3. Mõlemal juhul esitatakse mõnele muule liikmesriigile saade-tav vastuvõtmispalve tüüpvormil ja lisatakse artikli 18 lõikes 3 osutatud kahes loendis kirjeldatud otsesed või kaudsed tõendid ja/või asjakohased osad varjupaigataotleja avaldustest, mis võimaldavad palve saajaks oleval liikmesriigil kindlaks teha, kas ta on käesolevas määruses sätestatud kriteeriumide kohaselt vastutav.

Palvete koostamise ja edastamise kord võetakse vastu artikli 27 lõikes 2 osutatud korras.

Artikkel 18

1. Palve saajaks olev liikmesriik teeb kõik vajalikud kontrollimi-sed ja teeb taotleja vastuvõtmiseks esitatud palve suhtes otsuse kahe kuu jooksul palve saamisest.

2. Käesolevas määruses sätestatud varjupaigataotluse läbivaata-mise eest vastutava liikmesriigi määramise menetluses kasutatakse otseseid ja kaudseid tõendeid.

3. Artikli 27 lõikes 2 osutatud korras koostatakse ja vaadatakse korrapäraste ajavahemike tagant läbi kaks loendit, milles esitatakse otsesed ja kaudsed tõendid järgmistel alustel.

a) Otsesed tõendid:

- i) Need hõlmavad vormilisi tõendeid, mille põhjal määratakse kindlaks käesoleva määruse kohane vastutus, kui vastupidised tõendid neid ümber ei lükka.
- ii) Liikmesriigid esitavad artiklis 27 osutatud komiteele eri liiki haldusdokumentide näidised kooskõlas vormiliste tõendite loendis esitatud liigtusega.

b) Kaudsed tõendid:

- i) Need hõlmavad kaudseid tõendeid, mis, olgugi et need on ümberlükatavad, võivad teataval juhudel olla oma tõendusjõu poolest piisavad.
- ii) Nende tõendusjõudu seoses vastutusega varjupaigataotluse läbivaatamise eest hinnatakse iga juhtumi puhul eraldi.

4. Tõendeid ei tohiks nõuda rohkem kui on vaja käesoleva määruse nõuetekohaseks kohaldamiseks.

5. Vormiliste tõendite puudumisel tunnistab palve saajaks olev liikmesriik end vastutavaks, kui kaudsed tõendid on omavahel kooskõlas, tõendatavad ja vastutavuse kindlakstegemiseks piisavalt üksikasjalikud.

6. Kui palve esitajaks olev liikmesriik on palunud kiiret vastust kooskõlas artikli 17 lõikega 2, annab palve saajaks olev liikmesriik endast parima, et soovitud tähtajast kinni pidada. Erandjuhtudel, mil on võimalik tõendada, et taotleja vastuvõtmise palve läbivaatamine on eriti keeruline, võib palve saajaks olev liikmesriik anda vastuse pärast soovitud tähtaja möödumist, kuid igal juhul ühe kuu jooksul. Sel juhul peab palve saajaks olev liikmesriik palve esitajaks olevale liikmesriigile algselt soovitud tähtaja jooksul teatama oma otsusest vastamine edasi lükata.

7. Kui vastust ei anta lõikes 1 osutatud kahe kuu jooksul või lõikes 6 osutatud ühe kuu jooksul, loetakse palve rahuldatuks, millega kaasneb kohustus isik vastu võtta, sealhulgas võtta vajalikud meetmed tema saabumiseks.

Artikkel 19

1. Kui palve saajaks olev liikmesriik nõustub taotleja vastuvõtmisega, teatab liikmesriik, kus varjupaigataotlus esitati, taotlejale otsusest taotlust mitte läbi vaadata ja kohustusest anda taotleja üle vastutavale liikmesriigile.

2. Lõikes 1 osutatud otsus sisaldab põhjendust. See sisaldab üleandmise teostamistähtaega ja vajaduse korral teavet selle kohta, kuhu ja millal taotleja peaks ilmuma, kui ta reisib vastutavasse

liikmesriiki omal käel. Selle otsuse võib edasi kaevata või taotleda selle uut läbivaatamist. Otsuse edasikaebamine või selle uuesti läbi vaatamine ei peata üleandmise teostamist, välja arvatud juhul, kui kohtud või pädevad asutused ei otsusta siseriikliku õiguse kohaselt teisiti.

3. Liikmesriik, kus varjupaigataotlus esitati, annab taotleja pärast asjaomaste liikmesriikide omavahelist nõupidamist vastutavale liikmesriigile üle kooskõlas oma siseriikliku õigusega esimesel võimalusel ja hiljemalt kuue kuu jooksul vastuvõtmispalve rahuldamisest või kaebuse või uuesti läbi vaatamise suhtes tehtud otsusest, kui sellel on peatav toime.

Vajaduse korral esitab palve esitajaks olev liikmesriik varjupaigataotlejale artikli 27 lõikes 2 osutatud korras vastuvõetud näidisele vastava reisiloa.

Vastutav liikmesriik teatab palve esitajaks olevale liikmesriigile sõltuvalt asjaoludest kas varjupaigataotleja kohalejõudmisest või sellest, et taotleja ei ole ettenähtud tähtaja jooksul kohale ilmunud.

4. Kui üleandmine ei toimu kuue kuu jooksul, lasub vastutus liikmesriigil, kus varjupaigataotlus esitati. Nimetatud tähtaega võib pikendada kõige rohkem ühe aastani, kui üleandmist ei saa teostada varjupaigataotleja vangistuse tõttu, või kõige rohkem kaheksateistkümnepäevaseks, kui varjupaigataotleja varjab ennast.

5. Üleandmise teostamist käsitlevad täiendavad eeskirjad võib vajaduse korral vastu võtta artikli 27 lõikes 2 osutatud korras.

Artikkel 20

1. Varjupaigataotleja võetakse tagasi kooskõlas artikli 4 lõikega 5 ja artikli 16 lõike 1 punktidega c, d ja e järgmiselt:

- a) tagasivõtmispalve peab sisaldama teavet, mis võimaldab palve saajaks oleval liikmesriigil kindlaks teha, et ta on vastutav;
- b) liikmesriik, kellel palutakse taotleja tagasi võtta, on kohustatud tegema vajalikud kontrollimised ja vastama talle esitatud palvele võimalikult kiiresti ja igal juhul ühe kuu jooksul palve esitamise eest. Kui palve põhineb Eurodac-süsteemist saadud teabel, lüheneb see tähtaeg kahele nädalale;
- c) kui palve saajaks olev liikmesriik ei teata oma otsusest punktis b mainitud ühe kuu või kahe nädala jooksul, loetakse ta olevat varjupaigataotleja tagasivõtmisega nõustunud;
- d) liikmesriik, kes nõustub varjupaigataotleja tagasi võtma, on kohustatud lubama sellel isikul oma territooriumile naasta. Palve esitajaks olev liikmesriik annab taotleja pärast asjaomaste liikmesriikide omavahelist nõupidamist üle kooskõlas oma siseriikliku õigusega esimesel võimalusel ja hiljemalt kuue kuu jooksul ajast, mil mõni muu liikmesriik on vastuvõtmis- palve rahuldanud, või kaebuse või uuesti läbi vaatamise suhtes tehtud otsusest, kui sellel on peatav toime;

e) palve esitajaks olev liikmesriik teatab varjupaigataotlejale tema tagasivõtmist käsitlevast otsusest, mille vastutav liikmesriik on teinud. Otsus sisaldab põhjendust. See sisaldab üleandmise teostamistähtaega ja vajaduse korral teavet selle kohta, kuhu ja millal taotleja peaks ilmuma, kui ta reisib vastutavasse liikmesriiki omal käel. Selle otsuse võib edasi kaevata ja taotleda selle uut läbivaatamist. Otsuse edasikaebamine või selle uuesti läbi vaatamine ei peata üleandmise teostamist, välja arvatud juhul, kui kohtud või pädevad asutused ei otsusta siseriikliku õiguse kohaselt teisiti.

Vajaduse korral esitab palve esitajaks olev liikmesriik varjupaigataotlejale artikli 27 lõikes 2 osutatud korras vastuvõetud näidisele vastava reisiloa.

Vastutav liikmesriik teatab palve esitajaks olevale liikmesriigile sõltuvalt asjaoludest kas varjupaigataotleja kohalejõudmisest või sellest, et taotleja ei ole ettenähtud tähtaja jooksul kohale ilmunud.

2. Kui üleandmine ei toimu kuue kuu jooksul, lasub vastutus liikmesriigil, kus varjupaigataotlus esitati. Nimetatud tähtaega võib pikendada kõige rohkem ühe aastani, kui üleandmist või taotluse läbivaatamist ei saa teostada varjupaigataotleja vangistuse tõttu, või kõige rohkem kaheksateistkümnne kuuni, kui varjupaigataotleja varjab ennast.

3. Otseseid ja kaudseid tõendeid ja nende tõlgendamist käsitlevad eeskirjad ning palvete koostamise ja edastamise kord võetakse vastu artikli 27 lõikes 2 osutatud korras.

4. Üleandmise teostamist käsitlevad täiendavad eeskirjad võib vajaduse korral vastu võtta artikli 27 lõikes 2 osutatud korras.

VI PEATÜKK

HALDUSKOOSTÖÖ

Artikkel 21

1. Iga liikmesriik edastab igale seda soovivale liikmesriigile sellised varjupaigataotlejat käsitlevad isikuandmed, mis on asjakohased ja rangelt hädavajalikud:

- a) varjupaigataotluse läbivaatamise eest vastutava liikmesriigi määramiseks;
- b) varjupaigataotluse läbivaatamiseks;
- c) käesolevast määrusest tulenevate kohustuste täitmiseks.

2. Lõikes 1 osutatud andmed võivad hõlmata üksnes:

- a) taotleja ja vajaduse korral tema pere liikmete isikuandmeid (täielik nimi ja vajaduse korral endine nimi; hüüd- või varjunimed; praegune ja varasem kodakondsus; sünniaeg ja -koht);

b) isikutunnistusi ja reisidokumente (number, kehtivusaeg, väljastamiskuupäev, väljastanud asutus, väljastamiskoht jne);

c) muud taotleja isikusamasuse kindlakstegemiseks vajalikku teavet, sealhulgas vastavalt määrusele (EÜ) nr 2725/2000 töödeldud sõrmejälgi;

d) elukohti ja reisiteekondi;

e) liikmesriigi väljastatud elamislube või viisasid;

f) kohta, kus taotlus on esitatud;

g) võimalike varasemate varjupaigataotluste esitamise kuupäevi, praeguse varjupaigataotluse esitamise kuupäeva, taotluse menetlemisjärku ja võimaliku otsuse sisu.

3. Lisaks sellele võib vastutav liikmesriik paluda mõnel muul liikmesriigil talle teatada sellest, millega varjupaigataotleja oma taotlust põhjendab, ja võimalike taotleja suhtes tehtud otsuste põhjendustest, kui see on varjupaigataotluse läbivaatamiseks vajalik. Liikmesriik võib keelduda talle esitatud palvele vastamast, kui selle teabe edastamine võib kahjustada tema olulisi huve või asjaomaste või muude isikute põhivabaduste ja -õiguste kaitsmist. Igal juhul on soovitud teabe edastamiseks vaja varjupaigataotleja kirjalikku nõusolekut.

4. Kõik teabe saamiseks esitatud palved sisaldavad põhjendust ja, kui nende eesmärk on kindlaks teha sellise tingimuse olemasolu, mis tõenäoliselt paneb vastutuse palve saajaks olevale liikmesriigile, märgitakse nendes, millistel tõenditel, kaasa arvatud usaldusväärsetest allikatest pärinev asjakohane teave viiside kohta, kuidas varjupaigataotlejad liikmesriikide territooriumile sisenevad, või millisel taotleja avalduste üksikasjalikul ja tõendataval osal see põhineb. Selline usaldusväärsetest allikatest pärinev teave ei ole iseenesest piisav selleks, et määrata liikmesriigi vastutus ja pädevus käesoleva määruse alusel, kuid see võib aidata hinnata muid teatava varjupaigataotlejaga seotud asjaolusid.

5. Palve saajaks olev liikmesriik on kohustatud vastama kuue nädala jooksul.

6. Teabe andmine toimub liikmesriigi palvel ja üksnes asutuste vahel, kelle määramisest on asjaomane liikmesriik teatanud komisjonile, kes teavitab sellest teisi liikmesriike.

7. Saadud teavet võib kasutada üksnes lõikes 1 sätestatud eesmärkidel. Igas liikmesriigis võib sellist teavet selle laadist ja vastuvõtva asutuse volitustest sõltuvalt edastada üksnes asutustele ja kohtutele, kelle ülesandeks on:

a) varjupaigataotluse läbivaatamise eest vastutava liikmesriigi määramine;

b) varjupaigataotluse läbivaatamine;

c) käesolevast määrusest tulenevate kohustuste täitmine.

8. Teavet andev liikmesriik hoolitseb selle täpsuse ja ajakohasuse eest. Kui ilmneb, et liikmesriik on andnud ebatäpset teavet või teavet, mida ei oleks tohtinud anda, teatatakse sellest viivitamata teavet saanud liikmesriikidele. Viimati nimetatud peavad kõnealuse teabe parandama või kustutama.

9. Varjupaigataotlejal on õigus saada taotluse korral teavet kõikide teda käsitlevate andmete kohta, mida on töödeldud.

Kui ta leiab, et nende andmete töötlemisel on rikutud käesolevat määrust või Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiivi 95/46/EÜ (üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta) ⁽¹⁾ eeskätt nende ebatäielikkuse või ebatäpsuse tõttu, on tal õigus lasta need parandada või kustutada või keelata nende kasutamise.

Andmeid parandav, kustutav või nende kasutamist keelav asutus teatab sellest sõltuvalt asjaoludest kas teavet andnud või saanud liikmesriigile.

10. Igas asjaomases liikmesriigis märgitakse edastatud teabe andmine ja vastuvõtmine toimikusse, mis käsitleb asjaomast isikut, ja/või registrisse.

11. Saadud andmeid säilitatakse üksnes nii kaua, kui see on vajalik nende eesmärkide saavutamiseks, milleks need saadi.

12. Kui andmeid ei töödelda automaatselt või kui need ei sisaldu failis ega ole mõeldud faili sisestamiseks, peab iga liikmesriik võtma sobivad meetmed käesoleva artikli järgimise tagamiseks tõhusa kontrolli abil.

Artikkel 22

1. Liikmesriigid teatavad komisjonile asutustest, kes vastutavad käesolevast määrusest tulenevate kohustuste täitmise eest, ja tagavad, et nendel asutustel on vajalikud vahendid oma ülesannete täitmiseks, eelkõige selleks, et ettenähtud tähtaegade jooksul vastata teabe saamiseks esitatud palvetele ja palvetele võtta varjupaigataotlejad vastu või tagasi.

2. Artikli 27 lõikes 2 osutatud korras kehtestatakse eeskirjad, mis käsitlevad lõikes 1 osutatud asutuste vaheliste turvaliste elektrooniliste teabedastuskanalite loomist palvete saatmiseks ja selle tagamiseks, et saatjad saavad automaatselt elektroonilise kättesaamisteatise.

Artikkel 23

1. Liikmesriigid võivad omavahel sõlmida kahepoolseid halduskokkuleppeid, mis käsitlevad käesoleva määruse rakendamise üksikasju, et hõlbustada ja tõhustada selle kohaldamist. Sellised kokkulepped võivad käsitleda:

- a) kontaktametnike vahetust;
- b) varjupaigataotlejate vastuvõtmist ja tagasivõtmist käsitlevate palvete edastamise ja läbivaatamisega seotud menetluste lihtsustamist ja asjakohaste tähtaegade lühendamist.

2. Lõikes 1 osutatud kokkulepetest teatatakse komisjonile. Komisjon kontrollib, et lõike 1 punktis b osutatud kokkulepetega ei rikota käesolevat määrust.

VII PEATÜKK

ÜLEMINEKU- JA LÕPPSÄTTED

Artikkel 24

1. Käesolev määrus asendab mõnes Euroopa ühenduste liikmesriigis esitatud varjupaigataotluse läbivaatamise eest vastutava riigi määramist käsitleva konventsiooni, mis allkirjastati Dublinis 15. juunil 1990 (Dublini konventsioon).

2. Varjupaigataotluse läbivaatamise eest vastutava liikmesriigi määramise korra järjepidevuse tagamiseks juhul, kui taotlus on esitatud pärast artikli 29 teises lõigus osutatud kuupäeva, võetakse arvesse asjaolusid, millest tõenäoliselt tuleneb liikmesriigile käesoleva määruse kohane vastutus, isegi kui need on ilmnunud enne seda kuupäeva, välja arvatud artikli 10 lõikes 2 kirjeldatud asjaolud.

3. Kui määruses (EÜ) nr 2725/2000 osutatakse Dublini konventsioonile, käsitatakse selliseid viiteid viidetena käesolevale määrusele.

Artikkel 25

1. Kõiki käesolevas määruses sätestatud tähtaegu arvestatakse järgmiselt:

- a) kui päevades, nädalates või kuudes väljendatavat tähtaega arvestatakse sündmuse toimumise või toimingu sooritamise hetkest, ei loeta sündmuse toimumise või toimingu sooritamise päeva kõnealuse tähtaja osaks;
- b) nädalates või kuudes väljendatav tähtaeg lõpeb tähtaja viimase nädala või kuu selle päevaga, mille nimi või järjekorranumber vastab päevale, mil toimus sündmus või sooritati toiming, millest tähtaega arvestatakse. Kui kuudes väljendatava tähtaja puhul ei ole tähtaja viimases kuus seda päeva, millal tähtaeg peaks lõppema, lõpeb tähtaeg kõnealuse kuu viimase päevaga;
- c) tähtaegades sisalduvad laupäevad, pühapäevad ja kõikide asjaomaste liikmesriikide riigipühad.

2. Palveid ja vastuseid saadetakse mis tahes viisil, mille puhul on võimalik saada kättesaamisteatise.

⁽¹⁾ EÜT L 281, 23.11.1995, lk 31.

Artikkel 26

Prantsuse Vabariigi puhul kehtib käesolev määrus üksnes tema Euroopas paikneva territooriumi suhtes.

Artikkel 27

1. Komisjoni abistab komitee.

2. Kui viidatakse käesolevale lõikele, kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 5 ja 7.

Otsuse 1999/468/EÜ artikli 5 lõikes 6 sätestatud tähtjaks kehtestatakse kolm kuud.

3. Komitee koostab oma töökorra.

Artikkel 28

Hiljemalt kolme aasta möödudes artikli 29 esimeses lõigus osutatud kuupäevast esitab komisjon Euroopa Parlamendile ja

nõukogule käesoleva määruse kohaldamist käsitleva aruande ja vajaduse korral muudatusettepanekud. Liikmesriigid edastavad komisjonile kõik aruande koostamiseks vajalikud andmed hiljemalt kuus kuud enne nimetatud tähtaja lõppu.

Pärast kõnealuse aruande esitamist annab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogu käesoleva määruse kohaldamise kohta aru samal ajal, kui ta esitab määruse (EÜ) nr 2725/2000 artikli 24 lõikega 5 ettenähtud aruanded Eurodac-süsteemi rakendamise kohta.

Artikkel 29

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse varjupaigataotleste suhtes, mis on esitatud selle jõustumisele järgneva kuuenda kuu esimesest päevast alates, ja sellest kuupäevast kohaldatakse seda kõikide varjupaigataotlejate vastuvõtmist või tagasivõtmist käsitlevate palvete suhtes, sõltumata varjupaigataotlese esitamise ajahetkest. Enne seda kuupäeva esitatud varjupaigataotlese läbivaatamise eest vastutav liikmesriik määratakse Dublini konventsioonis sätestatud kriteeriumide kohaselt.

Käesolev määrus on Euroopa Ühenduse asutamislepingu kohaselt tervikuna siduv ja liikmesriikides vahetult kohaldatav.

Brüssel, 18. veebruar 2003

Nõukogu nimel

eesistuja

N. CHRISTODOULAKIS